

תחקיר מפתיע על נסיבות מוותם של נדב ואביהו?

4. אבל לא ברור מדבריו היק' להיכן נכנסו? הנה בין אם נכנסו להיכל או לפני ולפנים, מה תועלט הסגנוריה שהו בבחינת "רצו" - וכי 'דבוקות' מהוות תירוץ לעבר על איסורים חמורים בידען?!

רשב"ם על ויקרא פרק י פסוק א ויקחו בני אהרן נדב ואביהו - קודם שיצא האש מלפני ה) כבר לקחו איש מחתתו הקטיר קטורת לפנים על מזבח הזהב שהרי קטורת של שחר קודמת לאיברים וננתנו בהן אש זרה אשר לא צוה אותן משה ביום הזה שאע"פ שבשאר ימים כתיב [ויקרא א.ז.] וננתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח^⑥ [נמצא ש'כהלה נוהגו להביא אש מן ההדיוט]

היום לא צוה! ולא רצה משה שיביאו אש של הדיות לפי שהיה מצפים לירידת אש גבורה ולא טוב היום להביא את זה, כדי להתקדש שם שמים שידעו הכל כי אש באה מון השמים. כמו שאמר אליהו ואש לא תשים לפני שהוא רוצה לקדש שם שמיים בירידת האש מלמעלה:

5. הר' "וְתֹצֵא אֲשׁ מִלְפָנֵי הָנָם לִפְנֵי הַכְּנִיסָם הַקְטוֹרֶת?"
6. הפסוק "וננתנו...ash על המזבח" עוסק בהבעת עץ המערה על מזבח העולה – ולא בהכנסת קטורת למזבח הזהב! [וראה רבנו בח"י – שטו עזה בני אהרן]

רמב"ן על ויקרא פרק טז פסוק ב (ב) ... ויאנו כן על דעתינו, כי ... אם תהיה [=אזהרה זו] ראה שנכנסו לפנים בעבר האזהרה שהזהיר למשה על אביהם שלא יموת, כל שכן שתהיה ראה שנכנסו שתווין יין בעבר האזהרה שנאמרה לאהרן עצמו מיד.

ועוד כי איך יעלה על דעתם לבא היום אל המקום אשר לא נכנס שם אביהם, כי אהרן הקטיר הקטורת [=כוונתו קטורת של שחדר] על המזבח הפנימי, ולמה יכנסו הם הקטורת שלחם לפנים משל@"

2. וגם היה לו לומר: "במקום אשר לא ציווה אתם?"
3. היתכן שצדיקים כאלו, עברו על איסורים מפורשים ממש?

אור החיים מסנגר עליהם: או פירוש שנתקרבו לפני אור העליון בחיבת הקודש ובזהותו, והוא סוד הנשיקה, שבה מתים הצדיקים, והנה הם שווים לימות כל הצדיקים, אלא שההפרש הוא שהצדיקים הנשיקה מותקbertה להם ואלו הם נתקרבו לה, והוא אומרו בקשרתם לפני ה', ואומרו ימאותו בתוספות וא"ו, רמז הכתוב הפלאת חיבת הצדיקים שהגם שהיו מרגישים במיתתם, לא מנעו מקרוב לדביבות נעימות עריבות ידידות חביבות חשיקות מתיקות [=שבעה לשונות] עד כלות נפשותם מהם, והבן:

ספר ויקרא פרק י אוזיקחו בני אהרן נדב ואביהו איש מחתתו ויקנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני ידך אש זרה אשר לא צוה אתכם:

(ב) ותצא אש מלפני ידך ותأكل אותם וימתו לפניו ידך:(ג) ויאמר משה אל אהרן והוא אשר דבר לך ידך לאמור בקרבי אקדש ועל פניך כל העם אכבר ידים אהרן: ואם עשו בהתנדבות, אז מה? אלא ציום שלא? והיכן?

ספר שמות פרק ל
(ט) לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה וננסך לא תשכו עליי

ופירש"ו על שמות פרק ל פסוק ט (ט) לם תעלו עליו – על מזבח זה [הפניימי שבהיכל] קעלת זלה, פָסַק קְטוֹרֶת כָל נְדָבָה כולם זלוט לו חוץ מזו:

ו. היכן הקטורת קטורתם בהיכל או בקדש הקודשיהם?
אבן עזרא על ויקרא פרק טז פסוק א לחייב מוות – לחייב קהילך לת' יכלאל צלול ימותו למל נכס למסה קיזיל גס לאלן [=ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרקתי] צלול ימות כלך מתו כני וולת הפלצת לאות כי אני לאלן סכנisco תקנות לפנים מהפלצת.

ר"ש"י יומא דף נג/א
מְלֹה לְכִינָה מִן סַדְיוֹת – וְלֹא עַל פֵ'

הדריטב"א יומא נג א מביא קושיה עג דש"ז:
העפ"י סתוול יכול מן הקטמים מלוה לכתיה מען
סאדיווט פילך לכ"י ז"ל העפ' סתוול כלהוי
נענו לפ"י סתום נטו כתות.

פסקה ס"ר הלחנן לפני חכיו ר"י ז"ל: להל' כתלי
כליה מיiliary כמצחח החיים וטיהר למדו ממנה
לקטולות סתוול על מזבח הפנימי?

ותילץ לו לחכיו ז"ל שתוולו הקטולות היה קטולות
נהצון קהילה על מזבח החיים למלומין צמלומין
... כל הקטולות נקתיויס קהילה על מזבח החיים עס
שלל קלוניות נקביל חכטן צל יקלאל, תלע
לקטולות למזבח הפנימי קול על טולו צל מזבח
ולאין מכניסין להל' במחטה להת, הלו ולו
толולות קעה הימת להפי קהילה על מזבח החיים.

אלא שההריטב"א איןנו מקבל תירוץ זה

וקשה לפילוק זה קהלי כת"כ ובמקומות הלחיש
מקטע כי לפני נפניש מהו וכן נרלה מפקוטן צל
כהודים וlhs נלמל להנטו פליגמן למתקניתה לכאלה
ולית לנו כתלי לרקה לדכא, מה נעה מפקוטן צל
כהודים?..

12. ואינו מובן מאיו כתובים הבין שלפני ולפנים מתו?

פרק ויקרא פרק ט
(ב) ויאמר אל אהרן קח לך עגל בקר לחטאת ואיל
לעללה תמים והקרכב לפני ידך: ... (ד) ושור ואיל
לשלים לזבח לפני ידך ומינחה בלוליה בשמנן כי היום
ידוך בראה אליכם: (ה) ויקחו את אשר צוה משה אל פניהם
אךל מועד ויקרכבו כל העדה ויעמדו לפני ידך:

7. מנין היה להם לדעת שהיומ לא רצוי? היה

למשה לומר להם כמו שאמר אלהו: "ואש לא
תשימו!"

8. ובכלל מדובר משה ואהרן לא עיכבום תיכף
ומייד למונהם מלתקטריך?

9. ה'כל' יקר' מונה בהם את כל המידות המוגנות
'ash zrah' - ה'יתכן?! האמנם אלו הן
'שגדולים מהם וממר'?!...

איזו שאלה מתעוררת לאור הסיפור שקדם לחטאיהם?
ספר ויקרא פרק ט
וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירק מעשת
החטאות והעללה והשלמים: (ג) ויבא משה ואהרן
אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא בבוד
ידוך אל כל העם: (ד) ותצא אש מלפני ידוך
ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא
כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

אותו ביטוי לגולו אליות ולעונש על חטאיהם?

אלא

לשני הפירושים מעשה הקטורה עצמה לא הייתה בו חטא
אזרבה "ו吐צא אש" זה הוא ג'לי אלוקות' בקדומו
ונענשו על עוניים-צדדים

שיטת ר"ש: למצווד חטאם לדקי-דקוות

יסודה של ר"ש לדוחש לשבח:
ו吐צא אש מלפני הויה" – מורה על גilio שכינה

הצריכותא בשני פירושיו
לפירוש הראשון: במעשה עצמו לא הייתה כל חטא
אבל קשייא חומר האיסור ד'בפני רבן'

לפירוש השני: אמן 'שתי' יין נכנסו'
אבל עדין לא נצטו על קר
ונענשו בגלל היותם 'בן בית'...
אבל הפלא חזא:
כח' אותה הלהבה שחזרו בלהבה?
שייש להבאים אש זרה?

תלמוד בבלי מסכת יומא דף נג/א
ואלא מא טעמא איינועש? כדתניה רבי אליעזר
אומר: לא מתו בני אהרן אלא על שהרו הלהבה
בפני משה רבנו **מאי דרש**? ונתנו בני אהרן הכהן
אשר על המזבח אף על פי שהHASH יורדת מן השמיים
מצואה להביא מון ההדיוט;

כדי לא להטייל מום בקדושים – בחדר ר"ש"י לפרש:

הבה נראה כיצד פירש ר"ש"י את סיבת מיתתם:

ר"ש"י על ויקרא פרק ט פסוק ב
(ב) ותא עך – **לכני לא נטולו הכלכה** כפניהם מיתה.
הלו על ידי סתוולו הכלכה כפניהם מיתה ר' לנן.

לכני יקמעהל חומל קטוויין נוכנסו למקלט תלען צהאל
מייטנן כסיל הנוטלים צל מטה יוכנסו קטוויין יין למקלט
מקל נמלך קהה לו צנ' גיאת וכו' כלאי' צויקליך לבה:

10. האין סיבת מיתתם מפורשת בכתב?

[הקרבת אש זרה]

11. מעתיק רק 'ו吐צא אש' ולא 'וימותו'? [סיבת
מיתתם]

חווב! למה היה עונשם דואק באש?

ספר ויקרא פרק ט

(א) ויקחו בני אהרן נרב ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן **אש** וישימו עליה קטרת ויקריבו לפניהם
ידוך אש זרה אשר לא צוה אתם: (ב) ותצא אש
מלפני ידוך ותאכל אותם וימתו לפני ידוך: (ג)
ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ידוך לא אמר
בקרבן אקדש ועל פניהם כל העם אפבד ונידם אהרן:

יש לומר
שברוב להיטותם לא שמעו המסר עד סוף
[כਮעה דרב"ל עם משיח]

ומעתה מובן מדוע לא מchio משה ואחרון בהם
ולא עצרו בעדם

כי שנייהם היו בתוך אוהל מועד!
ולא רוא את בני אהרן "בקרבתם לפני ה"

לכן פירש ש'הורו הלכה' [בחוראת שעה]
אלא שהיתה 'בפני רבן' מתוך רוב דבריו קותם

ובזה יובן פרדרון חתמי'ה:
ביצה לא נטמא חמשו וכליו בטומאות אוחלה
לפי חתפיסה חרווות שמתו בקרבתם למזבח הזהב:

ילקוט שमונוני ויקרא - פרק י - המשך רמז תקדים
וימותו לפני ה' ר' אליעזר אומר לא מתו אלא בחוץ
מקום שהלוים מותרין ליכנס שנאמר וירבו וייאו
בתנותם. אם כן למה נאמר וימתו לפני ה' נגפו
המלך ודחפן המלך לחוץ והוציאו

ר' עקיבא אומר לא מתו אלא בפנים שנאמר וימתו
לפני ה', אם כן למה נאמר וירבו וייאו בכתנותם
מלמד שהטיילו עליהם חניתות של ברזל וגורות
והוציאו

- אבל רשותי איננו מתייחס כלל לשאלת זו?
לפירושו הראשון: **כנ"ל הקטרתו על מזבח העולה**
שבעדיה שאינה מקורה ואין טומאת אهل כל
לפירושו השני: 'שתי'ין אין נוכנסו למקדש' – ראה:

רש"י על ויקרא פרק י פסוק ה
(ה) נטמנס – כל מתיס מלמען כל נטפו גנדילס
כל נטמנס כמיין צני חוטין כל לך נוכנסו לטור
חותמי'ה

[ולא 'גופם' בגמרא] – ולא יכולו 'לקבוע מזות'
ביהיכל – עד שהוחזיאום לעזרה, שם נקבעה
מיתתם! ושם אינו מקורה ואין דין 'ואהלה' – ופושט

כמפורש ברשותי' על בדבר פרק ז פסוק י
(ו) ויקליינו גנדילס לת חנכת המזבח – להלחל
שפתלכו העגלות וככל לצלחת המזבח גנדילס
לכש להתנדכ קלוניות המזבח להנכו: ויקליינו
גנדיליס לת קלונס לפני המזבח – כי לך קבל
מזה מילס על צנוי' לו מפני הגבולה:

כל זה קרה ביום חזמי'י למילאים

וזו כוונת רשותי': 'ללמדו על מעשה הקטורת'
שמשה גילה לאהרן את 'הוראת השעה'
שקיבל זה עתה באهل מועד

שאפשר לקבל מהניסיאים 'קטורת נדבה'
ולהקטירה [באופן חריג] על מזבח החיצון

'חיצון' ו'חازונו' ונתח'יבו מיתה

נדב ואביהוא 'האדינו'
להסתודדות של משה ואהרן ושמעו את
'הוראת השעה'
אשר לא ציווה אותן – אלא ציווה את אהרן!

בשם שבמ"ת 'חיצון'

ברוב התלהבות-קדש שליהם
קפצו שנייהם מיד כמיציגי שבט לוי
להקטיר קטורתם על מזבח החיצון
[בחושבם שאהרן אביהם הוא שיר לכל ישראל]

ושמא תאמר:
א"כ בזודאי שמעו גם
את סדר הקרבת הנשיים
שנחחשון אמרו להקריב ראשונה
ולוי איןן מקריב

אבן נזרא נעל ויקרא פרק י פסוק ז
(ד) שאו את אחיכם מאת פני הקדש – יש אמורים כי
הקטורת הייתה לפני מזבח העולה והלוים נכנסים שם ויש
אמורים שהיתה על מזבח הקטורת ומה ש הזכאים מהאל
מיוד: פני הקדש – היא החזר כנגד המחנה כאשר
פירשתי:

הקריבו קטורת-הנשיאים על מזבח החיצון

נאמץ א"כ את רעיון שהביא הריטב"א
נמצא שהם לא חדרו לתהום אסור בכניסה
וקטורתם הייתה 'הכלאה'
עפ"י 'הוראת-שעה'

ברם, מניין ידעו נדב ואביהוא
את 'זראות השעוז' חז"ז
וכי קובלות ב'נבואה'?

רש"י על ויקרא פרק ט פסוק כג'
(ג) ויכל מזקה ולכלן וגוי – למה נוכנסו? מלהמי כפ'
מלוחים נכליתן נוכנסת על ת"כ צלנו למה נוכנס
מצה עס להרין לכלנו על מעשה הקטורת ...

13. וכי בשבועת ימי המילאים שקדמו לא הקטירות
קטורת של שחרית? ומה הוצרך למדוד?

14. ומהו 'על מעשה הקטורת'? – צ"ל: את מעשה
הקטורת!

אלא

לאחר שגמרו להקריב את קרבנות-החובגה
הגיעו לפטע הנשיים עם קרבנם המורכב
שהיכיל גם "כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת"

ולא קיבלו מהם משה
כ"ז און קטורת ביחיד או בנדבה

